

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การปกครองท้องถิ่น คือ การปกครองที่ราชการส่วนกลางกระจายอำนาจไปให้หน่วยงานปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเป็นองค์กรที่มีสิทธิและหน้าที่ตามกฎหมาย มีพื้นที่ และประชากรเป็นของตนเอง และประการสำคัญคือ องค์กรดังกล่าวมีความอิสระ (Autonomy) ในการปฏิบัติอย่างเหมาะสม โดยการกระจายอำนาจจากส่วนกลางเพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นได้เข้ามามีส่วนร่วมในการปกครองตนเอง ตามเจตนารมณ์ในการปกครองแบบประชาธิปไตย ไม่ว่าจะเป็นการมีส่วนร่วมในการเสนอปัญหา ตัดสินใจ การตรวจสอบการทำงาน และร่วมรับบริการสาธารณะต่างๆ การปกครองส่วนท้องถิ่นจึงเป็นรากฐานของการปกครองระบอบประชาธิปไตย เนื่องจากเป็นสถาบันที่ทำหน้าที่ในการฝึกฝน ให้การศึกษาเกี่ยวกับการเมืองแก่ประชาชน โดยการทำให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการปกครองตนเอง เกิดสำนึกและเห็นความสำคัญ คู่ขนานกับการใช้สิทธิทางการเมืองและหน้าที่พลเมือง อันจะนำไปสู่ความศรัทธาและความเลื่อมใสระบอบประชาธิปไตย จึงกล่าวได้ว่า การปกครองท้องถิ่นเป็นการเมืองที่มีความใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด เป็นตัวแทนของประชาชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงสามารถตอบสนองความต้องการของท้องถิ่นได้ตรงเป้าหมาย รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพที่สุด นอกจากนั้น ในเรื่องความสัมพันธ์กับราชการส่วนกลางจะพบว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นองค์กรที่ช่วยแบ่งเบาภาระของทางราชการส่วนกลางเนื่องจากรัฐได้โอนภารกิจหลายประการให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และสิ่งที่เห็นได้ชัดเจน คือการเปลี่ยนแปลงบทบาทของราชการส่วนกลาง และส่วนภูมิภาค ซึ่งทำหน้าที่เป็นผู้ปฏิบัติมาทำหน้าที่เป็นผู้ส่งเสริม สนับสนุนและให้ความช่วยเหลือทางด้านวิชาการ และเทคนิคการบริหารให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (วุฒิสสาร ตันไชย. 2552 : 7-8)

การดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในปัจจุบันถือเป็นส่วนสำคัญยิ่งต่อการบรรลุผลสัมฤทธิ์ในการพัฒนาประเทศ โดยมีจุดมุ่งหมายในการแก้ปัญหาความยากจนและยกระดับคุณภาพชีวิตของคนส่วนใหญ่ของประเทศให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน และความอยู่ดีมีสุขของคนไทย รวมถึงการสร้างค่านิยมร่วมให้คนไทยตระหนักถึงความจำเป็นและปรับเปลี่ยน

กระบวนการคิด ทักษะคิด และกระบวนการทำงานที่มุ่งสู่ประสิทธิภาพและคุณภาพ และ
ก้าวตามโลกอย่างเท่าทัน (โกวิทย์ พวงงาม. 2550 : 3)

เทศบาลเป็นรูปแบบการปกครองท้องถิ่นที่มีความสอดคล้องกับระบอบประชาธิปไตย
มากที่สุดรูปแบบหนึ่ง เพราะประชาชนในท้องถิ่นเป็นผู้เลือกผู้บริหารเทศบาล และเลือกสมาชิก
สภาเทศบาล เข้ามาดำเนินกิจการของเทศบาล จึงกล่าวได้ว่าเทศบาลเป็นรูปแบบการปกครอง
ท้องถิ่นของประชาชน โดยประชาชน และเพื่อประชาชน เป็นไปตามหลักการกระจายอำนาจ
(อุทัย หิรัญโต. 2543 : 166)

การจัดตั้งองค์กรปกครองท้องถิ่นในรูปแบบของเทศบาลตำบล อาจจัดตั้งจาก
องค์การบริหารส่วนตำบล ตามมาตรา 42 วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและ
องค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและ
องค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 บัญญัติว่า ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วย
การเทศบาล อาจจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลได้โดยทำเป็นประกาศของ
กระทรวงมหาดไทย และ มาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม
โดยพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2546 บัญญัติไว้แต่เพียงว่า เมื่อท้องถิ่นใดมีสภาพ
อันสมควรยกฐานะเป็นเทศบาล ให้จัดตั้งท้องถิ่นนั้นๆ เป็นเทศบาลตำบล เทศบาลเมือง หรือ
เทศบาลนคร ตามพระราชบัญญัตินี้ หรือได้รับการยกฐานะจากสุขาภิบาลเดิม (โกวิทย์
พวงงาม. 2550 : 31)

ในด้านการปฏิบัติหน้าที่นั้น พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 แก้ไขเพิ่มเติม
(ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2546 บัญญัติให้เทศบาลตำบลมีหน้าที่ต้องทำในเขตเทศบาลดังต่อไปนี้
1) รักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน 2) ให้มีและบำรุงทางบกและทางน้ำ 3) รักษาความ
สะอาดของถนน หรือทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล 4) ป้องกัน
และระงับโรคติดต่อ 5) ให้มีเครื่องใช้ในการดับเพลิง 6) ให้ราษฎรได้รับการศึกษาอบรม 7)
ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ 8) บำรุงศิลป ประเพณี
ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น 9) หน้าที่อื่นๆตามที่กฎหมายบัญญัติ ให้
เป็นหน้าที่ของเทศบาล

การปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ ของเทศบาลต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์ของประชาชน
โดยใช้วิธีการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี และให้คำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนในการ
จัดทำแผนพัฒนาเทศบาล การจัดทำงบประมาณ การจัดซื้อจัดจ้าง การตรวจสอบ การประเมินผล

การปฏิบัติงาน และการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร ทั้งนี้ให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ ว่าด้วยการนั้น และหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

ในการดำเนินงานของเทศบาลตำบลนั้น คณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น (2544 : 27) ได้ทำการศึกษาบทบาทหน้าที่ของเทศบาลตำบลที่จัดตั้งขึ้นใหม่พบว่า มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมาก ตั้งแต่การจัดรูปแบบขององค์การ โครงสร้างการบริหารงาน บทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบ ขอบข่ายงาน ซึ่งสิ่งเหล่านี้ที่ผ่านมาเทศบาลตำบลที่เกิดใหม่ยังประสบปัญหาในด้านการบริหารงานและการดำเนินงาน ซึ่งเมื่อเป็นเช่นนี้ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่เทศบาลตำบลจะต้องมีการศึกษา การบริหารงานการดำเนินงานรวมทั้งการปฏิบัติหน้าที่ของตนเอง

นอกจากนั้นในระยะเวลาที่ผ่านมาการดำเนินงานทั่วไปของเทศบาลตำบลยังไม่สามารถตอบสนองความต้องการของชุมชนระดับตำบลได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เหตุที่การดำเนินงานของเทศบาลตำบลยังไม่สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นอย่างแท้จริงและทั่วถึง เนื่องจากบุคลากรส่วนใหญ่ยังขาดความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย และระเบียบที่เกี่ยวข้อง ทำให้เกิดความเห็นที่ไม่สอดคล้องกัน หรือขาดความชำนาญเกี่ยวกับการบริหารจัดการในการดำเนินงาน โดยเฉพาะในด้านวัสดุอุปกรณ์ หรือการจัดซื้อจัดจ้าง ตลอดจนด้านการออกแบบและควบคุมงานไม่ทั่วถึง นอกจากนี้ในการให้ดำเนินงานยังยึดติดกับรูปแบบของทางราชการมากจนไม่สามารถสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น ได้ส่งผลให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ (สำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน. 2549 : 26)

เทศบาลตำบลกุงเก่า ได้รับการปรับเปลี่ยนสถานะจากองค์การบริหารส่วนตำบล กุงเก่า ในเขตการปกครองของอำเภอท่าคันโท จังหวัดกาฬสินธุ์ ในปี 2552 ตั้งอยู่นอกเขตเทศบาลตำบลท่าคันโท อยู่ทางทิศตะวันตกของจังหวัดกาฬสินธุ์ ห่างจากจังหวัดกาฬสินธุ์ ประมาณ 109 กิโลเมตร ในด้านการดำเนินงานนั้นเทศบาลตำบลกุงเก่าได้ดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนามาตามลำดับ ในปี 2553 ได้มีการสรุปการดำเนินงานที่ผ่านมา ดังนี้ (เทศบาลตำบลกุงเก่า. 2553 : 16-18)

1. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ผลงานในการพัฒนาท้องถิ่นในระยะเวลาที่ผ่านมาได้ดำเนินการจำนวน 25 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 19.53 ของโครงการ
2. การพัฒนาและเพิ่มขีดความสามารถในด้านการเกษตรแบบยั่งยืน ผลในการพัฒนาตามแผนพัฒนาท้องถิ่นในระยะเวลาที่ผ่านมาได้ดำเนินการจริง จำนวน 5 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 3.91

3. การพัฒนาคุณภาพคนและสังคม ผลในการพัฒนาตามแผนพัฒนาท้องถิ่นในระยะเวลาที่ผ่านมาได้ดำเนินการ จำนวน 42 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 32.81

4. การเริ่มสร้างปลูกจิตสำนึกรักษ์สิ่งแวดล้อม ผลในการพัฒนาตามแผนพัฒนาท้องถิ่นในระยะเวลาที่ผ่านมา ได้ดำเนินการจำนวน 6 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 4.69

5. การส่งเสริมสุขภาพอนามัย ผลในการพัฒนาตามแผนพัฒนาท้องถิ่นในระยะเวลาที่ผ่านมา ได้ดำเนินการ จำนวน 3 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 2.23

เห็นได้ว่าเทศบาลตำบลกุงเก่าได้มีการดำเนินงานน้อยมากเมื่อพิจารณาจากร้อยละของการดำเนินงาน ผลจากการดำเนินงานยังต้องมีการปรับปรุงแก้ไข กล่าวคือ สภาพถนนยังไม่สามารถสัญจรไปมาได้ในบางฤดูกาล ไม่มีที่กำจัดขยะและสิ่งปฏิกูล เกษตรกรมีรายได้น้อย กลุ่มสตรีชากรส่งเสริมอาชีพ เกษตรกรไม่มีกองทุนเพื่อการเกษตร ประชาชนไม่ทราบข้อมูลข่าวสารของทางราชการ ประชาชนไม่มีรายได้หลังฤดูการเก็บเกี่ยว การประกอบอุตสาหกรรมทางการเกษตรประชาชนขาดจิตสำนึกที่คัดค้านการดูแลสังคม พืชผลทางการเกษตรไม่มีคุณภาพ (เทศบาลตำบลกุงเก่า. 2553 : 20)

ต่อมาเทศบาลตำบลกุงเก่าได้ดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาด้าน 5 ด้าน ตามงบประมาณที่กำหนด เช่น ก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กภายในหมู่บ้าน ซ่อมแซมถนนลูกรังระหว่างหมู่บ้าน วางท่อระบายน้ำและซ่อมท่อระบายน้ำที่ชำรุดเสียหาย ติดตั้งหลอดไฟฟ้่าแสงสว่างสาธารณะ ฝึกอบรมอาชีพอาชีพให้กับประชาชน ส่งเสริมการทำเกษตรอินทรีย์ สนับสนุนศูนย์เทคโนโลยีการเกษตร การพัฒนางานด้านการเกษตร ส่งเสริมประเพณีท้องถิ่นสำหรับเยาวชน อนุรักษ์เผยแพร่ความรู้เรื่องการเลือกตั้งและการมีส่วนร่วมของประชาชน พัฒนาระบบการให้บริการประชาชน ส่งเสริมและพัฒนากลุ่มอาชีพ ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น ส่งเสริมการปลูกต้นไม้ในแหล่งน้ำสาธารณะ ปรับปรุงสถานที่ทิ้งขยะ จัดให้มีถังรองรับขยะภายในหมู่บ้านและถนนสาธารณะ ส่งเสริมอนามัยแม่และเด็ก ส่งเสริมการออกกำลังกายของผู้สูงอายุ เผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด เป็นต้น แต่การดำเนินงานดังกล่าว ยังไม่มีการศึกษาว่าประชาชนมีความคิดเห็นอย่างไร (เทศบาลตำบลกุงเก่า. 2553 : 23)

ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินงานของเทศบาลตำบลกุงเก่า อำเภอท่าคันโท จังหวัดกาฬสินธุ์ ตอบสนองความต้องการของประชาชนได้ดีที่สุด จึงควรที่จะมีการศึกษาเพื่อทราบถึง ระดับการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านแต่ละด้าน และผู้ที่สามารถแสดงความคิดเห็นเรื่องนี้ได้ดีน่าจะเป็นคณะกรรมการหมู่บ้าน เพราะเหตุว่าคณะกรรมการหมู่บ้านเป็น

ตัวแทนประชาชนในการดำเนินงานร่วมกับเทศบาลเกี่ยวกับการพัฒนา และเป็นคณะบุคคลที่ติดตามการดำเนินงานของเทศบาลสูงเก่า ซึ่งผลการศึกษาน่าจะตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

ผู้ศึกษาในฐานะที่เป็นพนักงานของเทศบาลตำบลสูงเก่า อำเภอท่าคันโท จังหวัดกาฬสินธุ์ มีหน้าที่ในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาร่วมกับบุคลากรเทศบาล มีความสนใจที่จะศึกษาการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนา ของเทศบาลตำบลสูงเก่า ตามความคิดเห็นของคณะกรรมการหมู่บ้าน เพื่อนำผลการศึกษาเสนอต่อเทศบาลเป็นทางเลือกในการพัฒนาให้สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้ดียิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การศึกษา

1. เพื่อศึกษาระดับการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลสูงเก่า อำเภอท่าคันโท จังหวัดกาฬสินธุ์ ตามความคิดเห็นของคณะกรรมการหมู่บ้าน
2. เพื่อเปรียบเทียบการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลสูงเก่า อำเภอท่าคันโท จังหวัดกาฬสินธุ์ ตามความคิดเห็นของคณะกรรมการหมู่บ้าน จำแนกตามเพศ และหมู่บ้านที่อาศัยอยู่
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะของคณะกรรมการหมู่บ้านต่อการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลสูงเก่า อำเภอท่าคันโท จังหวัดกาฬสินธุ์

สมมติฐานการศึกษา

1. การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลสูงเก่า อำเภอท่าคันโท จังหวัดกาฬสินธุ์ ตามความคิดเห็นของคณะกรรมการหมู่บ้าน อยู่ในระดับปานกลาง
2. คณะกรรมการหมู่บ้าน จำแนกตามเพศ และหมู่บ้านที่อาศัยอยู่ มีความเห็นต่อการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลหนองสูงเก่า อำเภอท่าคันโท จังหวัดกาฬสินธุ์ แตกต่างกัน

ขอบเขตการศึกษา

1. เนื้อหา

การศึกษาครั้งนี้ เป็นการศึกษาการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลสูงเก่า อำเภอท่าคันโท จังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 5 ด้าน (เทศบาลตำบลสูงเก่า 2553 : 11- 12) ได้แก่

- 1.1 ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
- 1.2 ด้านการพัฒนาและเพิ่มขีดความสามารถในด้านการเกษตรแบบยั่งยืน
- 1.3 ด้านการพัฒนาคุณภาพคนและสังคม
- 1.4 ด้านการเสริมสร้างปลูกจิตสำนึกรักษ์สิ่งแวดล้อม
- 1.5 ด้านการส่งเสริมสุขภาพอนามัย

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร ประชากรในการศึกษา คณะกรรมการหมู่บ้าน จำนวน 248 คน จาก 11 หมู่บ้าน (เทศบาลตำบลทุ่งเก่า, 2553 : 14)

2.2 กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 152 คน ได้มาโดยการใช้ตารางขนาดกลุ่มตัวอย่างสำเร็จรูป ของเครจซี่ และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970 : 697 ; อ้างถึงใน สมเกียรติ เกียรติเจริญ, 2552 : 55) และใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ และการสุ่มอย่างง่าย

3. ระยะเวลาในการศึกษา เดือน สิงหาคม ถึง กันยายน 2554

4. ตัวแปร

4.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ และ หมู่บ้านที่อาศัยอยู่

4.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนา ของเทศบาลตำบลทุ่งเก่า อำเภอท่าคันโท จังหวัดกาฬสินธุ์ ตามความคิดเห็นของคณะกรรมการหมู่บ้าน จำนวน 5 ด้าน ได้แก่

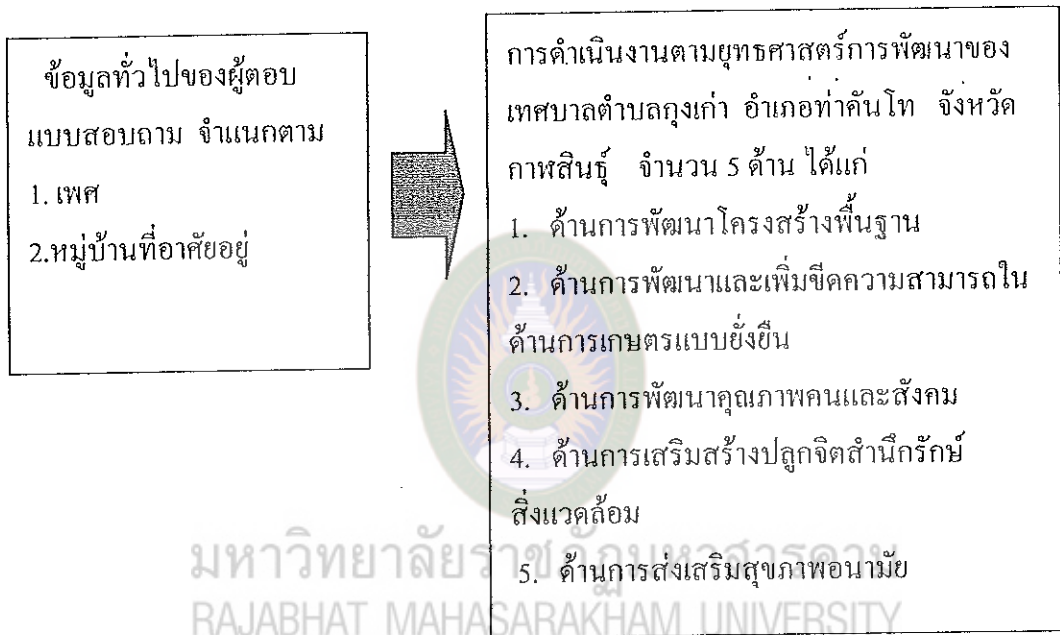
- 4.2.1 ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
- 4.2.2 ด้านการพัฒนาและเพิ่มขีดความสามารถในด้านการเกษตรแบบยั่งยืน
- 4.2.3 ด้านการพัฒนาคุณภาพคนและสังคม
- 4.2.4 ด้านการเสริมสร้างปลูกจิตสำนึกรักษ์สิ่งแวดล้อม
- 4.2.5 ด้านการส่งเสริมสุขภาพอนามัย

กรอบแนวคิดการศึกษา

ผู้ศึกษานำยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลลุงเก่า อำเภอท่าคันโท จังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 5 ด้าน เป็นกรอบแนวคิดในการศึกษา ดังนี้ (เทศบาลตำบลลุงเก่า. 2553 : 11- 12)

ตัวแปรอิสระ (Independent Variables)

ตัวแปรตาม (Dependent Variable)

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการศึกษา

นิยามศัพท์เฉพาะ

การดำเนินงาน ตามยุทธศาสตร์การพัฒนา หมายถึง การปฏิบัติงานตามแผนและโครงการโดยมีการระบุวัตถุประสงค์และเป้าหมายไว้ ในการศึกษาครั้งนี้ หมายถึง การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลลุงเก่า อำเภอท่าคันโท จังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 5 ด้าน ดังนี้

1. ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน หมายถึง การปฏิบัติงานตามแผนและโครงการ ดังนี้ เทศบาลสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กทุกหมู่บ้าน เทศบาลสร้างถนนลาดยาง

ระหว่างหมู่บ้านทุกแห่ง เทศบาลซ่อมแซมถนนลูกรังภายในหมู่บ้านให้ใช้ได้ เทศบาลซ่อมแซมถนนลูกรังระหว่างหมู่บ้านให้ใช้ได้ เทศบาลวางท่อระบายน้ำและซ่อมท่อระบายน้ำที่ชำรุดเสียหายเป็นประจำ เทศบาลก่อสร้างระบบประปาภายในหมู่บ้านอย่างทั่วถึง เทศบาลติดตั้งไฟกระพริบเตือนภัยทุกทางแยก เทศบาลติดตั้ง ไฟฟ้าส่องสว่างสาธารณะอย่างทั่วถึง

2. ด้านการพัฒนาและเพิ่มขีดความสามารถในการเกษตรแบบยั่งยืน

หมายถึง การปฏิบัติงานตามแผนและโครงการดังนี้ เทศบาลส่งเสริมอาชีพให้กับประชาชนเป็นประจำ เทศบาลส่งเสริมการทำเกษตรอินทรีย์อย่างต่อเนื่อง เทศบาลส่งเสริมการทำปศุสัตว์ภาพเป็นประจำ เทศบาลส่งเสริมกองทุนเมล็ดพันธุ์ข้าวชุมชนอย่างทั่วถึง เทศบาลสนับสนุนศูนย์เทคโนโลยีการเกษตรอย่างต่อเนื่อง

3. ด้านการพัฒนาคุณภาพคนและสังคม หมายถึง การปฏิบัติงานตามแผนและ

โครงการ ดังนี้ เทศบาลพัฒนางานด้านการเกษตรอย่างต่อเนื่อง เทศบาลอบรมพนักงานและผู้นำท้องถิ่นเป็นประจำ เทศบาลส่งเสริมประเพณีท้องถิ่นให้กับเยาวชน เทศบาลรณรงค์เผยแพร่ความรู้เรื่องการเลือกตั้งและการมีส่วนร่วมของประชาชนอยู่เสมอ เทศบาลจัดทุนการศึกษาสำหรับบุคลากรขององค์กรอย่างต่อเนื่อง เทศบาลพัฒนาระบบการให้บริการประชาชนอย่างต่อเนื่อง เทศบาลสงเคราะห์ผู้ที่มีรายได้น้อยเป็นประจำ เทศบาลส่งเสริมและพัฒนากลุ่มอาชีพอย่างต่อเนื่อง เทศบาลสนับสนุนวัสดุทางการศึกษาอย่างเพียงพอ เทศบาลส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นอย่างสม่ำเสมอ

4. ด้านการเสริมสร้างปลูกจิตสำนึกรักษ์สิ่งแวดล้อม หมายถึง การปฏิบัติงานตาม

แผนและโครงการ ดังนี้ เทศบาลปลูกต้นไม้ในที่สาธารณะเป็นประจำ เทศบาลปรับปรุงสถานที่ท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง เทศบาลปรับปรุงสถานที่ทิ้งขยะอย่างเหมาะสม เทศบาลจัดตั้งรองรับขยะภายในหมู่บ้านและตามถนนสาธารณะอย่างทั่วถึง เทศบาล ปล่อยปลาน้ำจืดในแหล่งน้ำสาธารณะเป็นประจำ เทศบาล ทำความสะอาดที่สาธารณะเป็นประจำ

5. ด้านการส่งเสริมสุขอนามัย หมายถึง การปฏิบัติงานตามแผนและโครงการ

ดังนี้ เทศบาลฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าเป็นประจำ เทศบาล ป้องกัน โรคไข้เลือดออกอย่างต่อเนื่อง เทศบาลส่งเสริมอนามัยแม่และเด็กอย่างทั่วถึง เทศบาลส่งเสริมการออกกำลังกายของผู้สูงอายุเป็นประจำ เทศบาลเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดอย่างต่อเนื่อง เทศบาลส่งเสริมการเล่นกีฬาของประชาชนเป็นประจำ

เทศบาลตำบล หมายถึง องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่ง ที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติเทศบาลตำบล พ.ศ. 2496 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2546 ในการศึกษาครั้งนี้ หมายถึง เทศบาลตำบลลุงเก่า อำเภอท่าคันโท จังหวัดกาฬสินธุ์

คณะกรรมการหมู่บ้าน หมายถึง คณะบุคคลภายในหมู่บ้านที่ได้รับการแต่งตั้งจากนายอำเภอ และมีหน้าที่ในการพัฒนาหมู่บ้าน ในการศึกษาครั้งนี้หมายถึง คณะกรรมการหมู่บ้านในเขตเทศบาลตำบลลุงเก่า อำเภอท่าคันโท จังหวัดกาฬสินธุ์

ประโยชน์การศึกษา

ผลของการศึกษาสามารถใช้เป็นข้อมูลนำเสนอฝ่ายบริหารเพื่อพิจารณาปรับปรุงการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลลุงเก่า อำเภอท่าคันโท จังหวัดกาฬสินธุ์ ต่อไป

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY